

Mr. Christensen: Jeg havde ikke tænkt mig at faa Ordet som første Taler i denne Sag, da den jo ikke i og for sig kan siges at ligge inden for Omraader, hvor jeg kan optræde med nogen Sagkundskab, men jeg har ikke villet nægre mig derved, da denne Sag er en af de Sager, der i mange Aar har haft min allerførste Sympati, og jeg derfor den første Gang, straks da Planen kom frem, erklærede, at jeg vilde gøre alt, hvad der stod i min Magt, for at denne Sag om en Havn paa Vestkysten af Sjælland kunde komme saa hurtigt og godt igennem Folketinget, som det under de forhaandenværende Omstændigheder var muligt. Der har jo foreligget mange Projekter om Havnebygninger paa Vestkysten, og der foreligger fra Regeringens Haand mange Overslag til saadanne Havnebygninger, Overslag, hvor Summerne ere saa store, at de i og for sig vise det vanskelige i teknisk Henseende, og det umulige i finansiel Henseende i overhovedet at faa lavet de nødvendige og fuldestgørende Havne ovre paa Vestkysten. Det er de Forslag, som foreligge fra Regeringens Side. Noget anderledes hænger det jo sammen med dette Forslag, som er kommet frem gennem Regeringen ved privat Initiativ, og hvor Arbejdet skal udføres af et privat Firma. Naar vi se hen til denne Plan, maa vi betragte den fra tre Sider, for det første fra den almenmenneskelige som et nationalt og humanitært Foretagende af største Betydning, dernæst maa vi se hen til dens tekniske Side og saa til den finansielle Side. Hvad det humanitært-nationale angaar, kan der vel ikke være nogen Tvivl om, at saa Sager have større Sympati heri denne Sal end den at skaffe en Tilflugtshavn paa den aabne Vestkyst, dels for de derboende Fiskere, og dels for de Fiskere, der maatte kunne komme dertil, drevne af en saadan Havns Tilstedeværelse og saaledes at Havnen kan være der for at tjene som Nodhavn for de Skibe, der ellers vilde være i en vanskelig Situation, ja maasse redningsløst fortabte. Vi kunne derfor gøre Regning paa, særlig efter alt, hvad vi have hørt om Vestkystforholdene ved første Behandling, at saa Sager ville møde større Sympati her end Spørgsmaalet om en Havn paa Sjællands Vestkyst.

Hvad den tekniske Side af Sagen angaar, er det jo vanskeligt for mig som Læg-

mand at udtale mig derom, men jeg har gjort, hvad der er at gøre i saadanne Forhold, naar man har Interesse for en Sag, nemlig spurgt mig for paa de Steder, hvor man kunde finde den Sagkundskab, man selv mangler. Der er det med Vestkysten og de danske Ingeniører, at naar man taler med dem om Vestkysten, ryste de paa Hovedet og begynde at tale om alle de Vanskeligheder, som Naturen derovre frembyder for at kunne lave Havne og Rystfkringsanlæg og i det hele for tekniske Foretagender. Med Hensyn til dette Projekt har jeg faaet en anden Opfattelse af Ingeniørernes Stemning, idet de have sagt, at det Sted, der er valgt, er meget heldigt valgt, og at Naturforholdene der ere gunstigere end maaste noget andet Sted paa Vestkysten, samt at den Maade, hvorpaa Projektet er fremsat, frembyder saa store Garantier, at man maa haabe, at Teknikerne maa kunne overvinde de Vanskeligheder, Naturen lægger i Vejen. Det Sted er nemlig omtrent det eneste Sted paa Vestkysten, hvor man fra Naturens Haand har nogen Beskyttelse mod Bølgeslaget fra det aabne Hav. Mod Vestkysten er det nemlig beskyttet ved en 6 Fods Grund, Bragerne, der ligge omtrent Nordvest for Sandnæshage og bestaa af Flint og Kalk, altsaa haarde Materialer, der ikke stykkes bort af Havet. Ved den ringe Dybde bevirkes, at Bølgeslaget brydes og kun naar Land i en meget afdæmpet Form. Mod Nord er Stedet beskyttet, rigtignok kun meget delvist, ved Norges forholdsvise Nærhed. Se vi paa den Plan, der følger med Lovforslaget, vil man se, at Havnen er lagt paa et Sted, hvor Bragerne yde Beskyttelse mod Bølgeslaget fra den aabne Sv, samt at Havnemündingen er lagt saa vidt muligt i Nord, paa det Sted, hvor Farvandet har den ringeste Bredde, det vil sige, at Bølgeslaget paa Grund af Norges Nærhed er kortest, tillige er den lagt mod det Verdenshjørne, hvor den har den Fördel, at Vindretningen i Tilfælde af Storm efter de mange Opregnelse, man har gjort der, kun ganske undtagelsesvis blæser lige mod. Man har sagt mig, at det kan betragtes som temmelig givet, at Vinden kun i 7 Døgn Aaret rundt blæser fra Nord. Sandsynligheden er derfor kun meget ringe for, at Stormretningen